

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka a JUDr. Zory Šmolkové ve věci žalobce **V.T. H.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem Hrdinů 1634/3, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2015, č. j. MV – 18726 – 3/SO/sen - 2013, ve věci pokuty povolení k dlouhodobému pobytu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 6. 5. 2015, č. j. MV – 18726 – 3/SO/sen – 2013 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkem 11.228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta se sídlem Příkop 834/8, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 5. 6. 2015 navrhl zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců

(dále jen žalovaný) ze dne 6. 5. 2015 č. j. MV-18726-3/SO-sen-2013 a vrácení věci žalovanému k novému projednání. Žalobce dne 9. 7. 2012 požádal o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání podle ustanovení § 44a zák. č. 326/1999 Sb. Usnesením Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 9. 2012 č. j. OAM-40282-11/DP-2012 bylo řízení o žádosti žalobce podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen s. ř.) zastaveno. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, o kterém žalovaný rozhodl dne 6. 5. 2015 napadeným rozhodnutím tak, že odvolání jako opožděné zamítl. S tímto žalobce nesouhlasí. Usnesení správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 26. 9. 2012. Na předmětné usnesení žalobce reagoval dne 9. 10. 2012 podáním, které správní orgán I. stupně nesprávně vyhodnotil jako prosté doložení dokladů a nikoliv jako odvolání. Dne 24. 10. 2012 žalobce udělil svému právnímu zástupci generální plnou moc, o čemž správní orgán I. stupně ještě tentýž den informoval a současně doplnil podané odvolání z 9. 10. 2012; dále jej doplnil dne 20. 11. 2012 o odůvodnění, mimo jiné i ve vztahu k tvrzené včasnosti učiněného odvolání. Správní orgán I. stupně a žalovaný však podání žalobce z 9. 10. 2012 chybně posoudili jako doložení dokladů z Okresní správy sociálního zabezpečení. Správně mělo být vyhodnoceno podle svého obsahu, který zjevně reaguje na odůvodnění napadeného usnesení, a proto mělo být podle ustanovení § 37 odst. 1 věty druhé s. ř. posouzeno jako odvolání podle § 81 s. ř. V případě pochybností, zda žalobce napadá předmětné usnesení či nikoliv, mu měla být poskytnuta pomoc s odstraněním nedostatků podání podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. Z podání žalobce totiž jednoznačně vyplývá nesouhlas s vydáním rozhodnutí a jedná se tak o odvolání. Ani správní orgán I. stupně ani žalovaný však takto nepostupovali, napadené rozhodnutí je proto nezákonné, žalobce jím byl dotčen ve svých právech, a proto navrhuje jeho zrušení.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí; odkázal přitom na text napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou prakticky totožné s námitkami uvedenými v odvolání, a žalovaný již ke svému stanovisku nechce nic dalšího uvádět.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 152/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal dne 5. 7. 2012 o povolení k dlouhodobému pobytu. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k odstranění vad žádosti a k doložení dokladů. Žalobce dne 30. 7. 2012 předložil listiny označené jako „podnájemní smlouva“ a „informace o stavbě“ a správní orgán I. stupně poté, co pokračoval v řízení, usnesením z 20. 9. 2012 správní řízení o žádosti žalobce zastavil podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) s. ř., neboť vady žádosti včas neodstranil a chybějící náležitosti žádosti nedoložil; usnesení bylo doručeno zmocněné zástupkyni žalobce paní S. N. dne 26. 9. 2012.

Dne 9. 10. 2012 žalobce správnímu orgánu I. stupně k č. j. OAM-40282/2012-DP-2012, což je číslo jednací, pod kterým bylo vedeno řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu, podal listiny označené jako „žádost o potvrzení stavu splatných nedoplatků na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pro účely § 46 zák. č. 326/1999 Sb. pobytu cizinců v platném znění“ a „vyúčtování záloh na důchodové pojištění za rok 2011“.

Dne 26. 10. 2012 doručil zástupce žalobce správnímu orgánu I. stupně oznámení o převzetí zastoupení s tím, že podané odvolání odůvodní po možném nahlédnutí do spisového materiálu, což vskutku učinil dne 20. 11. 2012.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolání zamítl jako opožděné, neboť předložením dvou dokladů po té, co žalobci bylo doručeno usnesení o zastavení řízení, bylo vyhodnoceno jako doplnění žádosti podle § 45 odst. 2 s. ř. a nejednalo se tak o podání podle § 37 odst. 1 s. ř. Vzhledem k tomu, že napadené usnesení správního orgánu I. stupně nabylo právní moci dne 12. 10. 2012, je odvolání učiněné až 26. 10. 2012 opožděné, a proto bylo ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 s. ř. zamítnuto.

Krajský soud se s tímto názorem žalovaného neztotožnil.

Podle ustanovení § 37 odst. 1 s. ř., *podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*

Náležitosti podání jsou pak upraveny v ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. a jsou jimi: a) uvedení, kdo je činí, b) které věci se týká, c) co se navrhuje, d) kterému správnímu orgánu je určeno, e) další náležitosti, které stanoví zákon a f) podpis osoby, která je činí. Jednání žalobce vůči správnímu orgánu I. stupně dne 9. 10. 2012, kdy mu předal dvě listiny, je nepochybně úkonem žalobce vůči správnímu orgánu, a to za situace, kdy řízení o jeho žádosti o povolení dlouhodobého pobytu bylo nepravomocně zastaveno. Bylo z něj zřejmé, kdo jej činí, které věci se týká a kterému správnímu orgánu je určeno, splňovalo tedy náležitosti vyplývající shora uvedené pod písmeny a), b) a d). Nicméně z něj jasně nevyplývá, co žalobce navrhoval a není podepsáno, nesplňuje tedy náležitosti shora uvedené pod písmeny c) a f). Za této situace měl správní orgán I. stupně postupovat podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř., podle kterého *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.* Správní orgány tak jsou povinny spolupracovat s adresáty veřejných subjektivních práv a povinností v oblasti veřejné správy a v případech podání vzbuzujících právní nejasnost z pohledu správního orgánu jsou povinny tuto nejasnost vždy odstranit. Reagoval-li žalobce na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým bylo řízení nepravomocně zastaveno, pak toto jednání jednoznačně nasvědčuje o jeho vůli projevit nesouhlas s tímto postupem, když jednání žalobce je nutno vždy posuzovat podle skutečného obsahu, tedy k čemu směřuje; měl – li správní orgán I. stupně pochyby o vůli žalobce vyjádřené jeho podáním a tedy o tom, čeho se žalobce domáhá, měl se odstraněním těchto pochyb zabývat, aby mohl jeho podání řádně vyhodnotit a v souladu se zákonem na ně reagovat (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2008

č. j. 1 As 30/2008-49, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015 č. j. 8 As 84/2014-40).

Správní orgán I. stupně ani žalovaný však takto nepostupovali, neodstranili neurčitost podání žalobce z 9. 10. 2012 postupem podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. a zatížili tak řízení procesní vadou, která mohla mít vliv na zákonnost následujících rozhodnutí. Nastala tedy situace předvídaná ustanovením § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a soud proto napadené rozhodnutí zrušil.

Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby, kterými jsou příprava převzetí zastoupení a sepsání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky, dvakrát režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky a DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku podle § 14a odst. 1 vyhlášky. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení žalobci zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 31. května 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu